

OSIB

Orquestra Simfònica
Illes Balears

ORQUESTRA SIMFÒNICA ILLES BALEARS

Col·labora

19.03.2026 | 20.00 H

AUDITORIUM DE PALMA

N. 7

Piano

Anna Fedorova

Director

Pablo Mielgo

Entrades:

Taquilles Auditorium de Palma
www.simfonicadebalears.com

L. v. Beethoven

Leonora, Obertura núm. 3

P. I. Txaikovski

Concert per a piano núm. 1, op. 23

L. v. Beethoven

Simfonia núm. 5, op. 67

Govern de les
Illes Balears

Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports
Agència d'Estratègia Turística

El Corte Inglés

Programa

55'

Obertura Leonora núm. 3, op. 72
Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Concert per a piano núm. 1, en si bemoll menor, op. 23
Piotr Ilitx Txaikovski (1840-1893)

Allegro non troppo e molto maestoso – Allegro con spirito
Andantino semplice – Prestissimo
Allegro con fuoco

20'

- PAUSA -

35'

Simfonia núm. 5 en do menor, Op. 67
Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Allegro con brio
Andante con moto
Scherzo. Allegro
Allegro

Anna Fedorova, piano

Pablo Mielgo, director

Orquestra Simfònica Illes Balears

De la llibertat a l'heroisme **Pere Estelrich i Massutí**

Obertura

Per a la seva única òpera, Fidelio, Ludwig van Beethoven va escriure diverses obertures. La versió que avui escoltarem, fou concebuda amb la voluntat d'agradar més al públic vienès, tot i que inicialment no ho aconseguí. La crítica del dia següent

en un diari de Viena la qualificava de «música incoherent, ostentosa, caòtica i inquietant, allunyada de qualsevol toc sublim, amb idees realment repulsives». Més enllà d'aquestes reaccions, Beethoven hi vol expressar l'ideal que travessa tota l'òpera: la desitjada llibertat a la qual té dret tota persona. Profundament compromès amb el seu temps, el compositor creia en la justícia social i denunciava, a través del drama líric, l'abús de poder i la tirania.

Concòrdia, solidaritat, unió entre els pobles, llibertat i revolució defineixen el Beethoven més humà i compromès. Aquesta obertura és, en essència, una proclamació musical d'aquests ideals.

Concert

Txaikovski va compondre diverses obres per a solista i orquestra: tres concerts per a piano, un per a violí i partitures com les Variacions Rococó per a violoncel. El Concert per a piano número 1, escrit entre 1874 i 1875, és sens dubte el més conegut i interpretat dels tres.

Dos noms van lligats a aquesta obra: Nikolai Rubinstein, director del Conservatori de Moscou, i Hans von Bülow. El primer, inicialment molt crític amb l'obra; el segon, qui finalment l'estrenà a Boston el 1875.

El concert segueix l'estructura tradicional en tres moviments:

Allegro non troppo e molto maestoso – Andantino semplice – Allegro con fuoco.

El primer moviment s'obre amb una introducció enèrgica i solemne, universalment coneguda, que no reapareix al llarg del moviment. Després, l'obra adopta la forma sonata: tres temes que es presenten, es desenvolupen i es combinen fins arribar a una coda brillant. El primer tema deriva d'una cançó ucraïnesa que el compositor hauria sentit en un mercat prop de Kíev; d'aquest material en desplega tot el potencial expressiu. El segon tema, de caràcter més líric, ha estat interpretat per alguns com un possible homenatge a la soprano Désirée Artôt, amiga del compositor en la seva joventut.

L'Andantino semplice presenta un tema dolç i delicat, exposat primer per la flauta i després pel piano. A la secció central apareix un nou tema contrastant, abans que Txaikovski reconduïxi magistralment el discurs cap al tema principal.

En el tercer moviment, Allegro con fuoco, utilitza dos temes principals que s'alternen i es combinen. La coda final, breu i explosiva, recorda els dos temes en ordre invers, culminant el concert amb un esclat virtuosístic.

A causa del gran èxit de l'obra, el compositor en realitzà també una versió per a dos pianos.

Simfonia

La Cinquena Simfonia de Beethoven s'estrenà a Viena el 22 de desembre de 1808, en una sessió maratoniana de més de quatre hores en la qual també s'interpretaren la Sisena Simfonia, el Concert per a piano número 4, la Fantasia Coral i altres obres. Les condicions foren difícils i el concert, segons les cròniques, accidentat; avui, però, pagaríem per poder assistir a aquella vetllada històrica.

La simfonia consta de quatre moviments:

Allegro con brio – Andante con moto – Scherzo – Allegro – Presto.

Comença amb un dels inicis més famosos de la història de la música: el conegut «motiu del destí» (tres notes breus i una de llarga). La llegenda diu que Beethoven l'associava al destí que «truca a la porta». Sigui com sigui, aquest motiu esdevé el nucli generador de tota la simfonia.

El segon moviment adopta la forma de Tema amb variacions, alternant un tema noble amb un altre de caràcter més cantabile. El tercer moviment, un Scherzo, presenta un tema misteriós que contrasta amb la secció central més rítmica.

En contra del costum de l'època, Beethoven enllaça el tercer i el quart moviments sense pausa, mitjançant uns compassos de transició en crescendo que preparen l'esclat final. El darrer moviment transforma l'energia acumulada en un himne triomfal. Abans de la coda reapareix el tema de l'Scherzo, fet que converteix l'obra en una simfonia cíclica.

El final, amb la brillantor del flautí i la força de tota l'orquestra, culmina un viatge que va de la lluita inicial a l'afirmació heroica. Una autèntica celebració de la superació i de la victòria de la llum sobre la foscor.

De la libertad al heroísmo **Pere Estelrich i Massutí**

Obertura

Para su única ópera, Fidelio, Ludwig van Beethoven escribió varias oberturas. La versión que van a escuchar esta noche fue concebida con la voluntad de gustar al público vienés, aunque no lo consiguió de entrada. La crítica de un periódico

de Viena, el día después de su estreno, la cualificaba de «música incoherente, ostentosa, caótica e inquietante, alejada de lo sublime, con ideas realmente repulsivas».

Más allá de aquellas reacciones, Beethoven había querido expresar el ideal que atraviesa la ópera: la anhelada libertad a la que toda persona tiene derecho. Profundamente comprometido con su tiempo, el compositor creía en la justicia social y denunciaba, a través del drama lírico, el abuso de poder y la tiranía. Concordia, solidaridad, unión de los pueblos, libertad y revolución definen al Beethoven más humano y comprometido. Esta obertura es, en esencia, una proclamación musical de sus ideales.

Concierto

Chaikovski compuso varias obras para solista y orquesta: tres conciertos para piano, uno para violín y partituras como las Variaciones Rococó para violoncelo. El Concierto para piano número 1, escrito entre 1874 y 1875, es sin duda el más conocido e interpretado de los tres. Dos nombres van ligados a esta obra: Nikolai Rubinstein, director del Conservatorio de Moscú, y Hans von Bülow. El primero, fue inicialmente muy crítico con la obra; el segundo, la estrenó finalmente en Boston, en 1875.

El concierto sigue la estructura tradicional en tres movimientos:
Allegro non troppo e molto maestoso – Andantino semplice – Allegro con fuoco.

El primer movimiento se abre con una introducción enérgica y solemne, universalmente conocida, que no reaparecerá a lo largo del movimiento. Después, la pieza adopta la forma sonata: tres temas que se presentan, desarrollan y combinan, hasta alcanzar una coda brillante. El primero deriva de una canción ucraniana que el compositor habría escuchado en un mercado cerca de Kiev, y de la que despliega todo el potencial expresivo. El segundo tema, de carácter más lírico, ha sido interpretado por algunos como un posible homenaje a la soprano Désirée Artôt, amiga del compositor en su juventud.

El Andantino semplice presenta un tema dulce y delicado, expuesto primero por la flauta y después por el piano. En la sección central aparece un nuevo tema contrastante, antes de que Chaikovski reconduzca magistralmente el discurso hacia el tema principal.

En el tercer movimiento, Allegro con fuoco, utiliza dos temas principales que se alternan y combinan. La coda final, breve y explosiva, rememora estos dos temas en orden inverso, culminando el concierto con un estallido virtuosístico. A causa del gran éxito de la obra, el compositor realizó también una versión para dos pianos.

Sinfonía

La Quinta Sinfonía de Beethoven se estrenó en Viena el 22 de diciembre de 1808, en una sesión maratónica de más de cuatro horas, en la que también se interpretaron la Sexta Sinfonía, el Concierto para piano número 4, la Fantasía Coral y otras piezas. Las condiciones fueron difíciles y el concierto, según las crónicas, accidentado; hoy, sin embargo, pagaríamos por asistir a tan histórica velada.

La sinfonía consta de cuatro movimientos: Allegro con brio – Andante con moto – Scherzo – Allegro – Presto.

Empieza con uno de los inicios más famosos de la historia de la música: el conocido «motivo del destino» (tres notas breves y una larga). Cuenta la leyenda que Beethoven la asociaba al gesto del destino «llamando a la puerta». Sea como fuere, el motivo se convierte en el núcleo generador de toda la sinfonía. El segundo movimiento adopta la forma de tema con variaciones, alternando con otro de carácter más cantabile. El tercer movimiento, un Scherzo, presenta un tema misterioso, que contrasta con la sección central más rítmica. En contra de la usanza de la época, Beethoven enlaza el tercer y cuarto movimientos sin pausa, mediante compases de transición in crescendo que preparan el estallido final. El último movimiento transforma la energía acumulada en un himno triunfal. Antes de la coda, reaparece el tema del Scherzo, lo que convierte la obra en una sinfonía cíclica.

El final, con el brillo del flautín y la fuerza de la orquesta al completo, culmina un viaje desde la lucha inicial a la afirmación heroica. Una auténtica celebración de la superación y de la victoria de la luz sobre la oscuridad.

From freedom to heroism **Pere Estelrich i Massutí**

Overture

For his only opera, Fidelio, Ludwig van Beethoven wrote several overtures. The one we are going to listen to this evening was conceived to please Viennese audiences, but it did not achieve its goal

right away. Newspaper reviews the day after the première in Vienna criticized that it was «incoherent music, pretentious, chaotic and unsettling, far from sublime, with truly repulsive ideas».

Regardless of such reactions, Beethoven wanted to express the ideal of the opera: the yearned for freedom to which every person is entitled. Profoundly committed to his own time, the composer believed in social justice and denounced, through lyrical drama, abuse of power and tyranny. Harmony, solidarity, union of peoples, freedom and revolution defined the most human and engaged Beethoven. In essence, this overture is a musical proclamation of his ideals.

Concert

Tchaikovsky composed several pieces for soloist and orchestra: three piano concertos, one violin concerto and scores like the Rococo Variations for cello. His Piano Concerto No.1, written between 1874 and 1875, is undoubtedly his best known, and most interpreted of the three. Two names relate to this piece: Nikolai Rubinstein, director of Moscow's Conservatoire, and Hans von Bülow: the first was initially critical towards the work; the latter premièred it in Boston, in 1875. The concert follows the traditional structure in three movements: Allegro non troppo e molto maestoso – Andantino semplice – Allegro con fuoco.

The first movement opens with an energetic, solemn introduction, which is universally known despite not reappearing throughout the movement. Then, the piece adopts the form of a sonata: three themes which present themselves, develop and later combine, until reaching a brilliant Coda. The first theme draws from a Ukrainian song the composer may have heard in a Kyiv market, and from which he unveils the whole expressive potential.

The second has been interpreted by some as a possible homage to soprano Désirée Artôt, a friend of the composer in his youth. The Andantino semplice presents a sweet, delicate theme, first exposed by the flute and then by the piano. In the central section, a new contrasting theme appears, before Tchaikovsky masterfully redirects the discourse towards the main theme.

The third movement, Allegro con fuoco, uses two main themes which alternate and combine. And the final Coda, short and explosive, brings back both themes in reverse order, closing the concert with a virtuoso peak. Due to the success of the piece, the composer later wrote a version for two pianos.

Symphony

Beethoven's Fifth premiered in Vienna, on the 22nd of December 1808, in a marathoning session of more than four hours, during which other works were also interpreted (including Symphony No.6, Piano concerto No.4 and Choral Fantasy). There were several difficulties and, according to chronicles, the concert was uneven; today, however, we would pay to attend such a historical event.

The symphony has four movements: Allegro con brio – Andante con moto – Scherzo – Allegro – Presto.

It begins with one of the most famous openings in the history of Music: the well-known «destiny motif» (three short notes and a long one). As the legend goes, Beethoven tried to transcribe «Destiny knocking at the door». Be as it may, this motif becomes the generator core of the symphony. The second movement adopts the form of the theme, with variations; and it alternates with a more Cantabile theme. The third movement, a Scherzo, presents a mysterious theme in contrast with the more rhythmical central section.

Against all trends in his time, Beethoven linked the third and fourth movement without a pause, using only transition bars in a crescendo that prepares for the final explosion. The last movement transforms all the amassed energy into a triumphal hymn. Before the Coda, the theme in the Scherzo reappears, turning The Fifth into a cyclical piece. The finale, with the brightness of the piccolo and the force of the orchestra in its whole, culminates a journey from initial struggle into heroic affirmation. A true celebration of the spirit of achievement and the victory of light over darkness.

Anna Fedorova

piano

Anna Fedorova

piano

cat

“El so que aconsegueix Anna Fedorova i la seva llibertat natural a l'hora de fer música amb absoluta seguretat tècnica la converteixen en una de les millors intèrprets de Chopin que he sentit en molt de temps.” - Menahem Pressler, setembre 2022

De ben petita, la pianista ucraïnesa va mostrar una maduresa musical innata i unes habilitats tècniques impressionants. El seu enregistrament en directe del Concert per a piano núm. 2 de Rakhmàninov acumula més de 45 milions de visualitzacions a YouTube i ha estat aplaudit per la crítica i per músics de prestigi internacional. Actua habitualment a les principals sales de concert d'arreu del món, com Concertgebouw a Amsterdam, Carnegie Hall i Lincoln Center de Nova York, Palacio de Bellas Artes de Mèxic, Tonhalle de Zúric, Théâtre des Champs-Élysées de París, Bunka Kaikan de Tòquio, i el Barbican Centre i la Royal Albert Hall de Londres.

Com a solista, Anna Fedorova ha actuat amb orquestres meravelloses, com la Philharmonia Orchestra, Verbier Festival Orchestra, Royal Philharmonic, Simfònica de Tòquio, Yomiuri Orchestra, Ukrainian Freedom Orchestra, Simfònica de Utah, Simfònica de Dallas, Filharmònica de Hong Kong, o la Filharmònica dels Països Baixos, amb directors com Daniel Harding, Vasily Petrenko, Gianandrea Noseda o Jaap van Zwede, entre d'altres. L'han anomenada 'pianista de la casa' (Telegraaf) de la Concertgebouw, on ha ofert més de 45 concerts, sovint retransmesos en directe. És convidada habitual als principals festivals, com el Verbier i el Menuhin Festivals de Suïssa, Stift Music Festival dels Països Baixos, Festival de Sintra a Portugal, o el Ravinia Festival als EUA. El juliol de 2022, va actuar amb l'Orquestra del Festival Verbier sota la batuta de Gianandrea Noseda, durant la inauguració del prestigiós festival; i una setmana després, va debutar al festival internacional de piano La Roque d'Anthéron amb un recital com a solista, que fou aclamat per la premsa local i internacional.

El març de 2022 va encetar el concert benèfic per a recaptar diners per a les víctimes de la guerra a Ucraïna, juntament amb músics amics de Interartists Amsterdam i el Concertgebouw. Havent recaptat més de 100.000 euros aquella primera vesprada, ha continuat participant en concerts benèfics per a Ucraïna des d'aleshores. L'estiu del mateix any, fou pianista solista amb la Ukrainian Freedom Orchestra, i va actuar sota la batuta de Keri-Lynn Wilson al Teatr Wielki–Òpera Nacional de Polònia, Royal Albert Hall de Londres (televisat per la BBC Proms), Múnic, Chorégies d'Orange, Konzerthaus de Berlín, Festival d'Edinburgh, Summer at Snape Maltings, Concertgebouw d'Amsterdam, Elbphilharmonie d'Hamburg, Lincoln Centre de Nova York (dues actuacions) i al Kennedy Centre Washington.

El New York Times va assenyalar que “la pianista Anna Fedorova fou una solista sensible i poètica durant el Concert per a Piano núm. 2 de Chopin, en una aclucada d’ull al suport dels polonesos al projecte Freedom Orchestra.”

El 2018, Anna Fedorova va signar per Channel Classics Records. El 2023, ja havia publicat tres discs de peces per a piano com a solista, quatre discs de música de cambra, i tots els concerts per a piano de Rakhmàninov (amb la Sinfonieorchester St. Gallen dirigida per Modestas Pitrenas). La BBC Music Magazine va atorgar 5 estrelles al primer disc amb el Concert per a piano núm. 1 de Rakhmàninov, els Preludis, i la Rapsòdia sobre un tema de Paganini. La mateixa revista va publicar una crítica amb 5 estrelles de la seva interpretació dels concerts número 2 i 4 de Rakhmàninov, assenyalant que “el pensament clar i el sentiment que hi ha darrere d’aquestes interpretacions són sens dubte refrescants: això no és de cap manera només un altre ‘Rach 2’”. Fou ‘Album of the Weekend’ a l’emissora Classic FM; va rebre una crítica de 10 estrelles a la revista Luister; i va ser Disc de la setmana a Scala Radio, durant la seva estrena l’octubre del 2022. Anna Fedorova, la Sinfonieorchester St. Gallen i Modestas Pitrenas enregistraren el Concert per a piano núm. 3 de Rakhmàninov el novembre de 2022 i el publicaren el maig del 2023, coincidint amb el 150è aniversari de naixement del compositor i completant, així, el seu cicle de concerts per a piano.

Anna Fedorova es graduà a l’Escola de Música Lysenko de Kíiv, amb Borys Fedorov, i a l’Accademia Pianistica d’Imola, Itàlia, amb Leonid Margarius. Va completa el màster i va rebre el Diploma en Arts del Royal College of Music de Londres, amb Norma Fisher de tutora. Entre els seus mentors hi ha Alfred Brendel, Menahem Pressler, Steven Isserlis, i Sir András Schiff.

El 2022, Fedorova i el contrabaixista Nicholas Santangelo Schwartz fundaren l’Acadèmia de Música Davidsbündler a La Haia. Abans d’obrir portes oficialment, la Fundació Davidsbündler ja començà a oferir educació musical d’alta qualitat als refugiats ucraïnesos exiliats als Països Baixos. També ofereixen beques completes a joves talents del piano i la corda de famílies sense recursos, entre els quals hi ha 12 pianistes ucraïnesos.

Anna Fedorova

piano

esp

“El sonido que consigue Anna Fedorova y su libertad natural cuando hace música con total seguridad técnica la convierten en una de las mejores intérpretes de Chopin que he escuchado en mucho tiempo.” - Menahem Pressler, septiembre 2022.

Ya de pequeña, la pianista ucraniana mostró una madurez musical innata y una impresionante habilidad técnica. Su grabación en directo del Concierto para piano núm. 2 de Rachmáninov acumula más de 45 millones de visualizaciones en YouTube y ha sido aplaudido por la crítica y por reconocidos músicos internacionales. Actúa habitualmente en las principales salas de concierto del mundo, como la Concertgebouw en Ámsterdam, Carnegie Hall y Lincoln Center de Nueva York, Palacio de Bellas Artes de México, Tonhalle de Zúric, Théâtre des Champs-Élysées de París, Bunka Kaikan de Tokio, y el Barbican Centre y la Royal Albert Hall de Londres.

Como solista, Anna Fedorova ha actuado junto a maravillosas orquestas, como la Philharmonia Orchestra, Verbier Festival Orchestra, Royal Philharmonic, Sinfónica de Tokio, Yomiuri Orchestra, Ukrainian Freedom Orchestra, Sinfónica de Utah, Sinfónica de Dallas, Filarmónica de Hong Kong, o la Filarmónica de los Países Bajos; con directores como Daniel Harding, Vasily Petrenko, Gianandrea Noseda o Jaap van Zwede, entre otros. La han apodado ‘pianista de la casa’ (Telegraaf) en la Concertgebouw, donde ya ha ofrecido más de 45 conciertos, a menudo retransmitidos en directo. Es invitada habitual en los principales festivales, como el Verbier y el Menuhin de Suiza, Stift Music Festival de Países Bajos, Festival de Sintra en Portugal, o el Ravinia Festival en Estados Unidos. En julio de 2022, actuó junto a la Orquesta del Festival Verbier bajo la batuta de Gianandrea Noseda, durante la inauguración del prestigioso festival; y una semana después, debutó en el festival internacional de piano La Roque d’Anthéron con un recital como solista, que fue aclamado por la prensa local e internacional.

En marzo de 2022 abrió el concierto benéfico en favor de las víctimas de la guerra de Ucrania, junto con músicos amigos de Interartists Amsterdam y la Concertgebouw. Tras recaudar más de 100.000 euros la primera noche, sigue participando en conciertos benéficos para Ucrania desde entonces. El verano del mismo año fue pianista solista con la Ukrainian Freedom Orchestra, actuando bajo la batuta de Keri-Lynn Wilson en el Teatr Wielki–Òpera Nacional de Polonia, Royal Albert Hall de Londres (televisado por BBC Proms), Múnic, Chorégies d’Orange, Konzerthaus de Berlín, Festival de Edimburgo, Summer at Snape Maltings, Concertgebouw Amsterdam, Elbphilharmonie de Hamburgo, Lincoln Centre de Nueva York (dos actuaciones) y en el Kennedy Centre de Washington.

El New York Times señaló que “la pianista Anna Fedorova fue una solista sensible y poética durante el Concierto para Piano núm. 2 de Chopin, en guiño al apoyo de los ciudadanos polacos al proyecto Freedom Orchestra.”

En 2018, Anna Fedorova firmó por Channel Classics Records. Para 2023, ya había publicado tres álbumes para piano como a solista, cuatro discos de música de cámara, y todos los conciertos para piano de Rachmáninov (con la Sinfonieorchester St. Gallen dirigida por Modestas Pitrenas). La BBC Music Magazine dio 5 estrellas al primer disco con el Concierto para piano núm. 1, los Preludios y la Rapsodia sobre un tema de Paganini. La misma revista publicó una crítica con 5 estrellas de su interpretación de los conciertos número 2 y 4 de Rachmáninov, señalando que “el pensamiento claro y el sentimiento que hay detrás de estas interpretaciones son refrescantes sin duda: no se trata de ningún modo de otro ‘Rach 2’ más”. Fue ‘Album of the Weekend’ en la cadena Classic FM; recibió 10 estrellas de la revista Luister; y fue Disco de la semana en Scala Radio, durante su estreno en octubre de 2022. Anna Fedorova, la Sinfonieorchester St. Gallen y Modestas Pitrenas grabaron el Concierto para piano núm. 3 de Rachmáninov en noviembre de 2022 y lo publicaron en mayo de 2023, coincidiendo con el 150 aniversario del nacimiento del compositor y completando, así, su ciclo de conciertos para piano.

Anna Fedorova se graduó en la Escuela de Música Lysenko de Kíev, con Borys Fedorov, y en la Accademia Pianistica de Imola, en Italia, con Leonid Margarius. Completó el Máster en Artes y recibió su Diploma en el Royal College of Music de Londres, con Norma Fisher como tutora. Entre sus mentores están Alfred Brendel, Menahem Pressler, Steven Isserlis y Sir Andrés Schiff.

En 2022, Fedorova y el contrabajista Nicholas Santangelo Schwartz fundaron la Academia de Música Davidsbündler en La Haya. Antes de abrir sus puertas oficialmente, la Fundación Davidsbündler ya había empezado a ofrecer educación musical de alto nivel a los refugiados ucranianos exiliados en los Países Bajos. Asimismo, ofrece becas completas a jóvenes talentos del piano y las cuerdas, pertenecientes a familias sin recursos, entre los que ya hay 12 pianistas ucranianos.

Anna Fedorova

piano

eng

“Anna Fedorova’s beautiful sound and natural freedom in making music with total technical security makes for one of the finest Chopin performances I have heard in a long, long time.”

- Menahem Pressler, September 2022

From an early age, the Ukrainian pianist Anna Fedorova showed an innate musical maturity and amazing technical abilities. Her live recording of Rachmaninoff’s 2nd Piano Concerto has over 45 million views on YouTube and is highly acclaimed by critics and world-renowned musicians. She regularly performs at the world’s most prestigious concert halls such as the Concertgebouw in Amsterdam, New York’s Carnegie Hall & Lincoln Center, Palacio de Bellas Artes in Mexico City, Tonhalle Zürich, Théâtre des Champs-Élysées in Paris, Bunka Kaikan in Tokyo, and London’s Barbican Centre & Royal Albert Hall.

As a soloist, Anna Fedorova has performed with many wonderful orchestras such as the Philharmonia Orchestra, Verbier Festival Orchestra, Royal Philharmonic, Tokyo Symphony, Yomiuri Orchestra, Ukrainian Freedom Orchestra, Utah Symphony, Dallas Symphony, Hong Kong Philharmonic, and the Netherlands Philharmonic with conductors such as Daniel Harding, Vasily Petrenko, Gianandrea Noseda, Jaap van Zweden and more. Nicknamed the ‘house pianist’ (Telegraaf) of the Concertgebouw, Anna Fedorova has given over 45 concerts in this prestigious concert hall in Amsterdam, often live broadcasted. She is a regular guest at leading music festivals such as Verbier and Menuhin Festivals in Switzerland, Stift Music Festival in the Netherlands, Festival de Sintra in Portugal, and Ravinia Festival in the US. In July 2022, Anna performed with the Verbier Festival Orchestra under the baton of Gianandrea Noseda at the opening of the Verbier Festival. And a week later, she made her debut at the international piano festival La Roque d’Anthéron with a solo recital, to much acclaim in both local and international press.

On 6 March 2022 she was one of the first to initiate a charity concert to raise money for the victims of the war in Ukraine, together with her musician friends, Interartists Amsterdam and the Concertgebouw. Having raised over 100,000 Euros on that first night, she has continued to perform in benefit concerts for Ukraine ever since. During the summer of 2022, she was the solo pianist with the Ukrainian Freedom Orchestra, performing under the baton of Keri-Lynn Wilson at Teatr Wielki–Polish National Opera, Royal Albert Hall London (televised BBC Proms concert), Munich, Chorégies d’Orange, Konzerthaus Berlin, Edinburgh Festival, Summer at Snape Maltings, Concertgebouw Amsterdam, Elbphilharmonie Hamburg, Lincoln Centre New York (twice) and Kennedy Centre Washington. The New York Times noted that “The pianist Anna Fedorova was a sensitive, poetic soloist in Chopin’s Piano Concerto No. 2, a nod to the Polish support for the Freedom Orchestra project.”

In 2018, Anna Fedorova signed with Channel Classics Records. By the beginning of 2023, she will have released three solo piano albums, four chamber music albums, and all of Rachmaninoff's Piano Concertos with the Sinfonieorchester St. Gallen under Modestas Pitrenas. BBC Music Magazine gave a 5-star review for the first album with Rachmaninoff's Piano Concerto No. 1, Preludes, and Rhapsody on a Theme of Paganini. BBC Music Magazine also published a 5-star review for Anna Fedorova's rendition of Rachmaninoff's Piano Concertos Nos. 2 & 4, noting that "the clear thinking and feeling behind these Rachmaninoff concerto interpretations are refreshing indeed: this certainly isn't just yet another 'Rach 2'." It was Classic FM's Album of the Weekend, received Luister Magazine's 10 star-review, and it became Album of the Week on Scala Radio as it was released in October 2022. Anna Fedorova, Sinfonieorchester St. Gallen and Modestas Pitrenas recorded Rachmaninoff Piano Concerto No. 3 in November 2022, which will complete their Rachmaninoff Piano Concertos cycle in May 2023; the 150th birthday year of the composer.

Anna Fedorova graduated from the Lysenko School of Music in Kyiv with Borys Fedorov and the Accademia Pianistica in Imola, Italy, with Leonid Margarius. She received her Master's degree and Artist Diploma at the Royal College of Music, London, under the guidance of Norma Fisher. Her mentors include Alfred Brendel, Menahem Pressler, Steven Isserlis, and Sir András Schiff.

In 2022, Anna Fedorova and double bassist Nicholas Santangelo Schwartz founded the Davidsbündler Music Academy in The Hague. Before the Academy's door officially opened in September 2022, the Davidsbündler Foundation already started to provide top quality musical education to Ukrainian refugees who had fled to the Netherlands. They continue to do so in 2023 and provide full scholarships to young talented pianists and string players from low-income families, among which are 12 young Ukrainian pianists.

Pablo Mielgo

director

Pablo Mielgo

director

Pablo Mielgo, director d'orquestra de Madrid, és un ciutadà del món amb esperit emprenedor i amb una missió: fer que la música estigui a l'abast de tots. En l'actualitat és director de l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears (OSIB) i ha estat contractat per orquestres de tot el món. Estudià al Conservatori Reial de la seva ciutat natal, al Col·legi Reina Sofia i a l'Escola de Música del London Guildhall. A més, creà una xarxa de nombroses amistats musicals entre Berlín i Qatar, Lucerne i Los Angeles, amb músics de renom que ara enriqueixen els programes de concerts de l'OSIB.

Pablo Mielgo ha estat assistent de directors com James Conlon, Jesús López Cobos, Daniel Barenboim i Claudio Abbado. Ell dirigeix regularment als grans escenaris d'Europa, com el Wiener Musikverein, als EUA, com el Carnegie Hall de Nova York, a Amèrica Llatina i a l'Orient Mitjà. En estreta col·laboració artística, el madrileny treballa amb orquestres com la Simfònica de Simón Bolívar, the Arena di Verona i la Filharmònica de Qatar, amb artistes com Juan Diego Flórez, les germanes Labeque, Pierre-Laurent Aimard, Julian Rachlin i Radovan Vlatkovic. .

Desde 2005 és director musical i artístic de la Fundació SalutArte, amb l'objectiu de generar un canvi social a través de la música. Pablo Mielgo va promoure diversos esdeveniments musicals amb gran reconeixement internacional, com el Festival Espanya-Veneçuela, el Festival Internacional de Música de Madrid "Madrid em sona", la gira de l'Orquestra Juvenil Iberoamericana per Espanya i els Estats Units, IberOpera i "En viu, connectant el món a través de la música". Col·laborà amb institucions com el Teatre Reial de Madrid, la Miami New World Symphony, el Sistema a Veneçuela i la Florida Grand Opera, amb artistes de renom com Plácido Domingo, Gustavo Dudamel, José Antonio Abreu i Michael Tilson Thomas, entre d'altres.

Pablo Mielgo està especialment dedicat a la promoció de joves talents. Des de 2011, el director artístic de la Filharmònica de Medellín s'esforça per brindar als joves músics accés a l'educació musical, independentment dels ingressos dels pares. A més, el director ha fundat tres orquestres juvenils des de 2003: l'Orquestra Juvenil Presjovem, que reuneix els millors joves músics espanyols, l'Orquestra Juvenil Iberoamericana i l'Orquestra Simfònica Harmonia. En cooperació amb Sir Colin Davis, va fundar la BandArt Orchestra.

Com a director titular de l'OSIB, des de 2014, ha promogut amb èxit el desenvolupament de l'orquestra en diversos aspectes, sobre la base de la seva experiència internacional. Pablo Mielgo ha millorat la qualitat de l'orquestra i els seus programes, ha augmentat les vendes d'entrades i ha desenvolupat la seva xarxa amb actuacions de convidats, programes per a joves i artistes de primer nivell.

Pablo Mielgo

director

esp

Pablo Mielgo, director de orquesta de Madrid, es un ciudadano del mundo con espíritu emprendedor y con una misión: hacer que la música esté al alcance de todos. En la actualidad es director de la Orquesta Sinfónica de las Islas Baleares (OSIB) y ha sido contratado por orquestas de todo el mundo. Estudió en el Conservatorio Real de su ciudad natal, en el Colegio Reina Sofía y en la Escuela de Música del London Guildhall. Además, creó una red de numerosas amistades musicales entre Berlín y Qatar, Lucerne y Los Ángeles, con músicos de renombre que ahora enriquecen los programas de conciertos de la OSIB.

Pablo Mielgo ha sido asistente de directores como James Conlon, Jesús López Cobos, Daniel Barenboim y Claudio Abbado. Él dirige regularmente en los grandes escenarios de Europa, como el Wiener Musikverein, en EE. UU, como el Carnegie Hall de Nueva York, en América Latina y en Oriente Medio. Con una estrecha colaboración artística, el madrileño trabaja con orquestas como la Sinfónica de Simón Bolívar, the Arena di Verona y la Filarmónica de Qatar, con artistas como Juan Diego Flórez, las hermanas Labeque, Pierre-Laurent Aimard, Julian Rachlin y Radovan Vlatkovic.

Desde 2005 es director musical y artístico de la Fundación SaludArte, con el objetivo de generar un cambio social a través de la música. Pablo Mielgo lanzó varios acontecimientos musicales de gran reconocimiento internacional, incluyendo el Festival España-Venezuela, el Festival Internacional de Música de Madrid "Madrid me suena", la gira de la Orquesta Juvenil Iberoamericana por España y Estados Unidos, IberOpera y "En vivo, conectando el mundo a través de la música". Colaboró con instituciones como el Teatro Real de Madrid, la Miami New World Symphony, el Sistema en Venezuela y la Florida Grand Opera, con artistas de renombre como Plácido Domingo, Gustavo Dudamel, José Antonio Abreu y Michael Tilson Thomas entre otros.

Pablo Mielgo está especialmente dedicado a la promoción de jóvenes talentos. Desde 2011, el director artístico de la Filarmónica de Medellín se esfuerza para brindar a los jóvenes músicos acceso a la educación musical, independientemente de los ingresos de los padres. Además, el director ha fundado tres orquestas juveniles desde 2003: la Orquesta Juvenil Presjovem, que reúne a los mejores jóvenes músicos españoles, la Orquesta Juvenil Iberoamericana y la Orquesta Sinfónica Armonía. En cooperación con Sir Colin Davis, fundó la BandArt Orchestra.

Como director titular de la OSIB desde 2014, ha promovido con éxito el desarrollo de la orquesta en varios aspectos, sobre la base de su experiencia internacional. Pablo Mielgo ha mejorado la calidad de la orquesta y sus programas, ha aumentado las ventas de entradas y ha desarrollando su red con actuaciones de invitados, programas para jóvenes y artistas de primer nivel.

Pablo Mielgo

conductor

eng

Pablo Mielgo, a conductor from Madrid, is a true world citizen with an entrepreneurial spirit and the mission to make music accessible to everyone: the agile chief of the Orquestra Simfònica de les Illes Balears (OSIB) was immediately engaged by orchestras around the world after his studies at the Royal Conservatory of his hometown, the Reina Sofia School and the London Guildhall School of Music. Moreover, he created a network of numerous musical friendships between Berlin and Qatar, Lucerne and Los Angeles, with renowned musicians, who are now enriching the OSIB concert programs.

Pablo Mielgo has assisted conductors such as James Conlon, Jesus Lopez Cobos, Daniel Barenboim and Claudio Abbado. He regularly conducts on the great stages of Europe such as the Wiener Musikverein, the USA such as Carnegie Hall New York, Latin America and the Middle East. In close artistic collaboration, the Madrilenian works with orchestras such as the Simon Bolívar Symphony, the Arena di Verona and the Qatar Philharmonic as well as with artists such as Juan Diego Florez, the Labeque sisters, Pierre-Laurent Aimard, Julian Rachlin and Radovan Vlatkovic.

Since 2005 he has been the musical and artistic director of the SaludArte Foundation, which aims to bring about social change through music. Pablo Mielgo launched several musical events with great international acclaim including the Festival España-Venezuela, the International Music Festival of Madrid “Madrid me suena”, the tour of the Ibero-American Youth Orchestra through Spain and the USA, IberOpera as well as “Live, connecting the world through music”. He collaborated with institutions such as the Teatro Real Madrid, the Miami New World Symphony, El Sistema in Venezuela and the Florida Grand Opera, as well as with renowned artists, Plácido Domingo, Gustavo Dudamel, José Antonio Abreu, and Michael Tilson Thomas among others.

Pablo Mielgo is especially dedicated to the promotion of young talents. Since 2011 the co-artistic director of the Medellín Philharmonic Academy strives to give young musicians access to musical education regardless of parental income. Furthermore, the conductor has founded three youth orchestras since 2003: the Presjovem Youth Orchestra bringing together the best young Spanish musicians, the Iberoamerican Youth Orchestra and the Harmonia Symphony Orchestra. In cooperation with Sir Colin Davis, he founded the BandArt Orchestra.

As chief conductor of the OSIB since 2014, he has promoted the orchestra’s development in several aspects successfully on the basis of his international experience: Pablo Mielgo has improved the quality of the orchestra and its programs, increased ticket sales and developed his network with guest performances, youth programs and first-rate artists.

Orquestra Simfònica

de les Illes Balears

Orquestra Simfònica de les Illes Balears

cat

L'Orquestra Simfònica Illes Balears va ser creada l'any 1988 a través de la Fundació Pública de les Balears per a la Música, a instàncies del Govern Balear, l'Ajuntament de Palma i el Consell de Mallorca. L'orquestra, com es coneix avui dia, va iniciar la seva primera temporada de concerts el setembre de 1989 amb el seu titular Luís Remartínez i la solista Teresa Berganza. Actualment el director titular és Pablo Mielgo, des de l'any 2014.

L'Orquestra, a part de la seva temporada de concerts en l'Auditori de Palma, en el Teatre Principal de Palma, en l'Auditori de Manacor i a l'estiu en el Castell de Bellver, participa en les Temporades d'òpera de la Fundació Teatre Principal de Palma i dels Amics de l'Òpera de Maó (Menorca). També programa audicions escolars i concerts familiars. Un dels objectius de l'orquestra és donar a conèixer obres de compositors de les Illes Balears, com l'estrena de l'òpera L'Arxiduc (2022) d'Antoni Parera Fons, amb llibret de Carme Riera, membre de la Reial Acadèmia Espanyola.

L'any 2020, l'OSIB va ser la primera orquestra a tornar als escenaris després del confinament del COVID-19. És important esmentar les actuacions altruistes realitzades pels grups de càmera dels músics de l'orquestra al canal de Youtube sota el títol “Sonam per Tu” durant la pandèmia del COVID-19. Ha ofert nombrosos concerts fora de les illes, entre ells a Sant Sebastià, Santander, València, Oviedo, així mateix a l'Auditori Nacional i en el Teatre Reial a Madrid, en el Palau de la Música a Barcelona. Ha actuat a Perpinyà, Canes, Zúric, en el Musikverein de Viena, el Radio Hall France de París i a la Sala de Drets Humans de l'ONU a Ginebra. Des de 1989 l'Orquestra ha acompanyat a solistes de rellevància internacional, com Alicia de Larrocha, Maurice André, Jean Pierre Rampal, Salvatore Accardo, Khatia Buniatishvili, Giuliano Carmignola, Kiri Te Kanawa, Joaquín Achúcarro, Joan Pons, María José Montiel, Lisa Larsson, Francisco Fullana, Maria del Mar Bonet i Raphael, entre d'altres.

Premis, distincions:

- Premi Rotary Mallorca Humanitats 2010-2011, el maig de 2011.
- VI Premis Onda Cero Mallorca 2017, categoria de Música.
- Medalla d'Or de les Illes Balears, el 2020, la major distinció de la Comunitat Autònoma.

En aquests moments la Simfònica està construint la seva nova seu, la Caixa de Música, que serà un referent internacional com a espai escènic musical, i el primer edifici públic d'una orquestra a Espanya, amb una forta col·laboració publicoprivada.

Orquestra Simfònica

de les Illes Balears

esp

La Orquesta Sinfónica Illes Balears fue creada en el año 1988 a través de la Fundació Pública de les Balears per a la Música, a instancias del Gobierno Balear, el Ayuntamiento de Palma y el Consell de Mallorca. La orquesta, como se conoce hoy en día, inició su primera temporada de conciertos en septiembre de 1989 con su titular Luís Remartínez y la solista Teresa Berganza. Actualmente el director titular es Pablo Mielgo, desde el año 2014.

La Orquesta, a parte de su temporada de conciertos en el Auditorium de Palma, en el Teatro Principal de Palma, en el Auditori de Manacor y en verano en el Castillo de Bellver, participa en las Temporadas de ópera de la Fundación Teatro Principal de Palma y de los Amics de l'Òpera de Maó (Menorca). También programa audiciones escolares y conciertos familiares. Uno de los objetivos de la orquesta es dar a conocer obras de compositores de las Islas Baleares, como el estreno de la ópera L'Arxiduc (2022) de Antoni Parera Fons, con libreto de Carme Riera, miembro de la Real Academia Española. En el año 2020, la OSIB fue la primera orquesta en regresar a los escenarios después del confinamiento del COVID-19. Es importante mencionar las actuaciones altruistas realizadas por los grupos de cámara de los músicos de la orquesta en el canal de Youtube bajo el título "Sonam per Tu" durante la pandemia del COVID-19.

Ha ofrecido numerosos conciertos fuera de las islas, entre ellos en San Sebastián, Santander, Valencia, Oviedo, así mismo en el Auditorio Nacional y en el Teatro Real en Madrid, en el Palau de la Música en Barcelona. Ha actuado en Perpiñán, Cannes, Zurich, en el Musikverein de Viena, el Radio Hall France de París y en la Sala de Derechos Humanos de la ONU en Ginebra. Desde 1989 la Orquesta ha acompañado a solistas de relevancia internacional, como Alicia de Larrocha, Maurice André, Jean Pierre Rampal, Salvatore Accardo, Khatia Buniatishvili, Giuliano Carmignola, Kiri Te Kanawa, Joaquín Achúcarro, Joan Pons, María José Montiel, Lisa Larsson, Francisco Fullana, Maria del Mar Bonet y Raphael, entre otros.

Premios, distinciones:

- Premi Rotary Mallorca Humanitats 2010-2011, en mayo de 2011.
- VI Premios Onda Cero Mallorca 2017, categoría de Música.
- Medalla de Oro de las Illes Balears, en 2020, la mayor distinción de la Comunidad Autónoma.

En estos momentos la Sinfónica está construyendo su nueva sede, la Caixa de Música, que será un referente internacional como espacio escénico musical, y el primer edificio público de una orquesta en España, con una fuerte colaboración público-privada.

Orquestra Simfònica

de les Illes Balears

eng

The Symphony Orchestra of the Balearic Islands (OSIB) was founded in 1988, by means of a public entity known as “Fundació Pública de les Balears per la Música”, at the request of the Balearic Government, Ajuntament de Palma and Consell de Mallorca.

Nevertheless, the OSIB as we know it today performed its première concert season in September 1989, with Principal conductor and Artistic director Luís Remartínez, and soloist Teresa Berganza. Maestro Pablo Mielgo has been the OSIB's Principal Conductor since 2014. Apart from its concert season at Auditorium de Palma, Teatre Principal de Palma and Auditori de Manacor and summers at Bellver Castle, the OSIB regularly takes part in the opera seasons with Fundació Teatre Principal de Palma and “Amics de l'Òpera de Maó” (Menorca). Moreover, the OSIB develops a comprehensive educational programme, including school performances and family concerts. One of our main goals is to release the works of Balearic composers. An example of that is the première of Antoni Parera Fons' opera, L'Arxiduc (2022), with libretto by Carme Riera, member of the Real Academia Española.

In 2020, the OSIB was the first orchestra to go back on stage after Covid-19 lockdown. It is worth mentioning that the chamber groups formed by the orchestra's musicians had performed a series of voluntary concerts under the title “Sonam per Tu” (We play for you), through the OSIB's YouTube channel, during the pandemics. The OSIB has performed in concert beyond the Balearic Islands, in places like San Sebastián, Santander, Valencia, Oviedo, the Auditorio Nacional and Teatro Real in Madrid and Palau de la Música in Barcelona, among others; as well as in Perpignan, Cannes, Zurich, Musikverein Vienna, Radio Hall France in Paris and at The Human Rights and Alliance of Civilizations Room in Geneva. Since 1989, the OSIB has accompanied renowned international solo acts such as Alicia de Larrocha, Maurice André, Jean Pierre Rampal, Salvatore Accardo, Khatia Buniatishvili, Giuliano Carmignola, Kiri Te Kanawa, Joaquín Achúcarro, Joan Pons, María José Montiel, Lisa Larsson, Francisco Fullana, Maria del Mar Bonet and Raphael, among others. Awards and recognitions:

- “Rotary Mallorca” Prize in Humanities 2010/2011.
- VI “Onda Cero Mallorca” Awards, Music category 2017.
- Gold Medal of the Balearic Islands 2020 (the most important award from the autonomous Government).

Once finished, Caixa de Música will be the first public building for an orchestra in Spain, with a strong collaboration of public and private funding, and will become an international reference for music hall spaces.

Plantilla OSIB

PRIMERS VIOLINS

Smerald Spahiu, concertino
Gina Nicola, concertino associat
Jennifer Peck, solista, ajudant de concertino
Paula Marqués
Gloria Grati
Gabriel Martí
Andrei Melkumov
Maria Luisa Payeras
Christine Schedukat
Marc Nogués
Cristina Sánchez de las Matas
Bernat Martí
Joel Doraci

SEGONS VIOLINS

Barbara Walus, solista
Sebastià Pou, ajudant de solista
Carmen Fullana
Beth Super
Francisco Sard
Ariadna Ferrer
Marga Navarro
Iñaki Crespo

VIOLES

Sonia Krasnova, solista
Marta Hatler, ajudant de solista
Miguel Arola
Filippo Maschio
Lluís Oliver
Hanga Zsofia Fehér
Clara Mascaró
Raquel Cobo
Borja Ruano

VIOLONCELS

Antonio Gervilla, ajudant de solista
Felipe Temes
Llorenç Rosal
Lucrecia Garrigues
Silvia Gómez
Adrián López

CONTRABAIXOS

Adrián Matas, solista
Eudald Ribas, ajudant de solista
Philip Dawson
Wojciech Sobolewski

FLAUTES

Josep Miralles, solista
Laura Leena Pauni, ajudant de solista

FLAUTA/FLAUTÍ

Enrique Sánchez, ajudant de solista

OBOÈS

Javier Arnal, solista
Jordi Miralles, ajudant de solista

OBOÈ/CORN ANGLÈS

Claudia Sánchez, ajudant de solista

CLARINETS

Pablo Tirado, solista
Juan José Pardo, ajudant de solista

CLARINET/CLARINET BAIX

Sílvia Insa, ajudant de solista

FAGOTS

José Vicente Tatay, solista
Gerard Beltran, ajudant de solista

FAGOT/CONTRAFAGOT

Joana Rullan, ajudant de solista

TROMPES

Nigel Carter, solista
José Fortea, solista
Miriam Merino, ajudant de solista
Joan Barceló, ajudant de solista
César Guillem, ajudant de solista

TROMPETES

Michel Herment, solista
Cyril Pouillet, ajudant de solista
Samuel García, ajudant de solista

TROMBONS

Jean Christophe Brunet, solista
Vicente M. Cascales, ajudant de solista
Miquel Sáez, ajudant de solista

TUBA

Tobies Isern, solista

TIMPANI

Sabela Castro, solista

PERCUSSIÓ

Susana Pacheco, ajudant de solista
Juan C. Murgui, ajudant de solista

ARPA

Cristina Badía, solista

COL.LABORADORS

Ángel Campos, violí
Jorge Giménez, violoncel
Mar Ripoll, contrabaix
Pablo Fernández, contrabaix
Alfonso Canto, trompeta
Maria Calvo, trombó alt

GERÈNCIA

Cristina Martínez

EQUIP ARTÍSTIC

Pablo Mielgo Carrizo, director titular

EQUIP TÈCNIC

Margalida Gomila, cap d'administració
Gala Martin Riva, cap de producció (interí)
Katalin Szentirmai, arxiu i documentació musical
Maria del Mar Furió, serveis artístics
Juan Ramon Garcia, faristoler
Aina Gayart, auxiliar
Francisca Pallicer, auxiliar
Gustavo Riutort, serveis generals

Patronat de la fundació OSIB

PRESIDENT

Jaume Bauzà, conseller de Turisme, Cultura i Esports

VICEPRESIDENTA

Ricarda Margarita Vicens, directora general de Cultura

VOCALS NATS

Bartomeu Alcover, director general de Pressuposts
María Isabel Sáez, secretària general de la Conselleria de Turisme, Cultura i Esports
Antoni Mesquida, director general de Funció Pública

VOCALS ELECTES

Pedro Vidal, secretari autonòmic de Cultura i Esports
Bartomeu Riera, director adjunt IEB
Catalina Barceló, directora general d'Economia i Estadística

Govern de les Illes Balears
Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports

**Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports**
Fundació Orquestra Simfònica

Fundació Turística i Cultural de les Illes Balears

**Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports**
Agència d'Estratègia Turística

